

ПРОЕКТ

вноситься народними депутатами України:

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо
удосконалення законодавства про захист економічної конкуренції**

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України "Про захист економічної конкуренції" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64 із наступними змінами):

- 1) частину п'яту статті 6 виключити;
- 2) доповнити статтями 35¹ і 37¹ такого змісту:

"Стаття 35¹. Завдання та порядок розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Завданнями розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції є всебічне, повне та об'єктивне з'ясування у розумні строки фактичних обставин у зв'язку із встановленням ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції та прийняття обґрунтованого і справедливого рішення у справі.

2. Розгляд справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом та законами України "Про Антимонопольний комітет України" та "Про захист від недобросовісної конкуренції".

3. Розгляд справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції здійснюється з дотриманням принципів верховенства права та правової держави, забезпеченням особам, які беруть участь у розгляді справ про такі порушення, можливості ефективно реалізувати свої права;

Стаття 37¹. Строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядаються органами Антимонопольного комітету України протягом розумного строку, але не більше двох років з дня прийняття розпорядження про початок розгляду справи, якщо інші строки не передбачені цим Законом.

2. Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 4, 13–16 статті 50 цього Закону, повинні бути розглянуті протягом шести місяців з дня прийняття розпорядження про початок розгляду справи.

3. Справи про антиконкурентні узгоджені дії між конкурентами, передбачені статтею 6 цього Закону, повинні бути розглянуті протягом п'яти років з дня прийняття розпорядження про початок розгляду справи.

4. Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктами 11, 12 статті 50 цього Закону, а також справи про порушення, передбачені Законом України "Про захист від недобросовісної конкуренції", повинні бути розглянуті протягом одного року з дня прийняття розпорядження про початок розгляду справи.

5. У разі потреби одержання інформації, яка не була надана на вимогу органів Антимонопольного комітету України, проведення слухання у справі, а також з метою забезпечення особам, які беруть участь у справі, достатнього строку для надання зауважень щодо висновків, викладених у поданні з попередніми висновками у справі, державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України можуть продовжити строк розгляду справи, але не більш як на шість місяців, про що письмово повідомляються особи, які беруть участь у справі.

6. У разі якщо у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції відбувається заміна відповідача чи залучається співвідповідач, граничні строки розгляду справи, визначені згідно з частинами першою – четвертою цієї статті, обчислюються з дня прийняття розпорядження про заміну відповідача чи залучення співвідповідача.

7. До строку розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не зараховується:

час зупинення розгляду справи відповідно до частини другої статті 38 цього Закону;

час на отримання від відповідача інформації на вимогу органів Антимонопольного комітету України у цій справі.

8. Якщо протягом граничних строків розгляду справи, передбачених частинами першою – четвертою цієї статті, органом Антимонопольного комітету України рішення не прийнято, справа підлягає закриттю у зв'язку з недоведенням вчинення порушення";

3) частину другу статті 38 викласти в такій редакції:

"2. Розгляд справи може бути зупинено з власної ініціативи відповідного органу Антимонопольного комітету України чи за заявою особи, яка бере участь у справі, на період проведення призначеної ним експертизи, до

завершення розгляду судами пов'язаної з цією справою іншої справи або до вирішення державним органом пов'язаного з нею іншого питання. Про зупинення розгляду справи та його поновлення приймається розпорядження";

- 4) статті 39 і 40 викласти в такій редакції:

"Стаття 39. Особи, які беруть участь у справі

1. Особами, які беруть участь у справі, є відповідач, заявник, третя особа.

2. Відповідачем є особа, стосовно якої розпочато розгляд справи.

У разі якщо під час розгляду справи буде встановлено, що як відповідач у справі має бути залучена інша особа, орган Антимонопольного комітету України, голова його територіального відділення приймає розпорядження про заміну відповідача або про залучення до участі у справі співвідповідача. Зазначене розпорядження надсилається протягом трьох днів з дня його прийняття заявнику, відповідачу (співвідповідачу).

3. Заявником є особа, за заявою якої розпочато розгляд справи.

4. Третьою особою є особа, яка звернулася до органу Антимонопольного комітету України з відповідною заявою та обгрунтувала, що дії чи бездіяльність особи, в діях якої вбачається ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі законодавства про захист від недобросовісної конкуренції, порушує її права та інтереси, охоронювані законодавством про захист економічної конкуренції.

Про залучення третьої особи до участі у справі або про відмову в такому залученні приймається розпорядження, яке протягом трьох днів з дня його прийняття надсилається третій особі, заявнику, відповідачу (співвідповідачу).

Третя особа має права заявника у справі.

5. Під час розгляду справи особи, які беруть участь у справі, можуть здійснювати свої права та обов'язки самостійно або через представника.

Стаття 40. Права осіб, які беруть участь у справі

1. Особи, які беруть участь у справі, мають право:

- 1) знати, ознаки якого передбаченого законом порушення законодавства про захист економічної конкуренції є підставою для розгляду справи та вчинення органами та посадовими особами Антимонопольного комітету України дій, пов'язаних з таким розглядом, та в яких діях відповідача вбачаються ознаки порушення;
- 2) користуватися послугами перекладача;
- 3) надавати усні та письмові пояснення, заперечення, у тому числі на дії чи бездіяльність посадових осіб органів Антимонопольного комітету України, докази під час всього періоду розгляду справи;
- 4) відмовитися від надання пояснень, які можуть бути підставою для визнання порушення законодавства про захист економічної конкуренції;
- 5) ставити запитання експертам та особам, які беруть участь у справі;
- 6) ставити запитання органам Антимонопольного комітету України та отримувати мотивовані відповіді;
- 7) заявляти відводи посадовим особам органів Антимонопольного комітету України;
- 8) отримувати копію подання з попередніми висновками у справі, складеного за результатами розслідування у справі;
- 9) ознайомлюватися після складання подання з попередніми висновками у справі з матеріалами справи, знімати копії (фотокопії) з матеріалів справи та робити виписки, крім випадків, передбачених цим Законом, а за наявності інформації з обмеженим доступом (конфіденційної інформації, комерційної чи іншої таємниці) – ознайомлюватися з неконфіденційною версією таких документів з метою з'ясування необхідності їх використання для захисту своїх прав у такому провадженні;

10) на розумний строк для захисту своїх прав, зокрема для підготовки і надання органу Антимонопольного комітету України, зауважень щодо висновків, викладених у поданні з попередніми висновками у справі;

11) бути заслуханими уповноваженими на прийняття рішення у справі органами Антимонопольного комітету України;

12) надавати письмові пояснення, заперечення щодо отриманих органами чи посадовими особами Антимонопольного комітету України пояснень працівників, які не були уповноважені надавати пояснення від імені такої юридичної особи, надавали пояснення з питань, що пов'язані з виконанням ними своїх службових обов'язків;

13) на розгляд справи у розумний строк;

14) оскаржувати рішення, розпорядження, дії та бездіяльність органів Антимонопольного комітету України та їх посадових осіб;

15) інші права, що закріплені Конституцією України та законодавством про захист економічної конкуренції.

2. Протягом двох робочих днів після складення органом Антимонопольного комітету України подання з попередніми висновками у справі орган Антимонопольного комітету України надсилає належним чином засвідчені копії такого подання особам, які беруть участь у справі, поштовим відправленням з описом вкладення.

3. Протягом трьох робочих днів з дня надходження письмового клопотання особи, яка бере участь у справі, або її представника орган Антимонопольного комітету України зобов'язаний надати цій особі (її представнику) матеріали справи, у тому числі неконфіденційну версію документів, які містять інформацію з обмеженим доступом. Особа, яка бере участь у справі (її представник), має право на ознайомлення з документами, передбаченими цією частиною статті, у приміщенні органу Антимонопольного комітету України за його місцезнаходженням у робочий час.

4. Особи, які беруть участь у справі, зобов'язані добросовісно і відповідально користуватися належними їм правами, не допускати затягування розгляду справ";

5) доповнити статтями 41¹ та 41² такого змісту:

"Стаття 41¹. Проведення перевірки

1. Перевірки суб'єктів господарювання, об'єднань можуть проводитися органами Антимонопольного комітету України виключно у випадку виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції з метою збирання доказів такого порушення.

Перевірка здійснюється на підставі розпорядження державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення.

2. Розпорядження про проведення перевірки повинно містити:

номер, дату і місце його прийняття;

посаду, прізвище та ініціали посадової особи, що приймає розпорядження;

опис дій (бездіяльності) суб'єкта господарювання, об'єднання, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, його кваліфікацію;

номер справи, в якій поповодиться перевірка та копію розпорядження про її початок, якщо перевірка проводиться в межах вже розпочатої справи;

найменування юридичної особи (юридичних осіб), що підлягають перевірці;

дані про склад комісії з проведення перевірки з числа посадових осіб Антимонопольного комітету України, його територіального відділення (не менш як три особи);

повноваження членів комісії в межах збирання доказів підозрюваного порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

права та обов'язки об'єкта перевірки;

попередження про установлену законом відповідальність за створення перешкод у проведенні перевірки.

3. Члени комісії з перевірки мають право:

1) безперешкодного доступу до приміщень (офісів, кабінетів, підсобних та складських приміщень тощо) підприємств, установ та організацій, транспортних засобів чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки;

2) безперешкодного доступу до місць зберігання інформації (комп'ютерів, шаф, сейфів, робочих місць працівників тощо);

3) вимагати від об'єкта перевірки пред'явлення або видачу документів, предметів, інших носіїв інформації або їх копій (витягів з них);

4) вимагати від керівника, посадових осіб та інших працівників суб'єкта, який перевіряється, усних або письмових пояснень;

5) вилучати докази випадках і порядку, встановлених цим Законом;

6) застосовувати фото- і кінозйомку, аудіо- чи відеозапис, інші технічні чи програмно-технічні засоби.

7) залучати спеціалістів для надання допомоги, необхідної, зокрема, для відкриття замкнених приміщень та місць зберігання інформації, виготовлення копій документів (у тому числі електронних) та копій відповідних електронних носіїв.

8) залучати працівників органів внутрішніх справ для здійснення у разі потреби заходів, передбачених законом, для усунення перешкод у проведенні перевірки;

Керівник об'єкта перевірки, інша уповноважена особа, в тому числі особи, які надають правову допомогу об'єкту перевірки, мають право бути присутніми під час перевірки. Відсутність зазначених осіб у приміщеннях чи інших володіннях, які перебувають у власності або користуванні суб'єкта, який перевіряється, не є перешкодою для проведення в них перевірки.

4. Відомості про хід проведення перевірки фіксуються у протоколах, в яких зазначаються, зокрема:

- 1) найменування об'єкта перевірки;
- 2) дата, час початку проведення перевірки (визначаються з часу входу до приміщень чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки, та представлення членів комісії);
- 3) номер та дата розпорядження, на підставі якого проводиться перевірка;
- 4) відомості про дату та час пред'явлення копії розпорядження про проведення перевірки із зазначення посади, прізвища, ім'я та по батькові посадової особи суб'єкта господарювання або інформації про відмову особи надати такі відомості;
- 5) перелік витребуваних та одержаних комісією з перевірки документів, предметів та інших носіїв інформації із зазначенням їх назви, кількості та інших необхідних ознак;
- 6) інші юридично значимі дії членів комісії з перевірки та працівників, уповноважених осіб об'єкта перевірки.
- 7) Протокол та кожна його сторінка підписуються головою комісії, уповноваженою особою об'єкта перевірки.

5. Об'єкт перевірки має право отримати копію протоколу, засвідчену підписом голови комісії з перевірки, подати пояснення і зауваження стосовно змісту протоколу, які вносяться до нього перед підписами осіб або додаються до протоколу, викласти (повідомити) мотиви своєї відмови від підписання протоколу або його окремих сторінок. Про виправлення, зміни та доповнення, внесені до протоколу, робиться запис у протоколі перед його підписанням.

Про відмову особи підписати протокол або окремі його сторінки, а також про мотиви такої відмови (чи про неповідомлення мотивів) робиться запис у протоколі.

6. Розпорядження та рішення органів Антимонопольного комітету України, дії чи бездіяльність посадових осіб органів Антимонопольного комітету України під час проведення перевірки можуть бути оскаржені до Антимонопольного комітету України або до адміністративного суду."

Стаття 41². Відводи

1. Державний уповноважений Антимонопольного комітету України, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, член органу Антимонопольного комітету України, уповноваженого на прийняття рішення у справі, працівник відповідного структурного підрозділу Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, який здійснює розслідування у справі, експерт, перекладач зобов'язаний заявити самовідвід у разі встановлення обставин, що викликають сумнів у його неупередженості або об'єктивності, зокрема у зв'язку з наявністю конфлікту інтересів згідно із Законом України "Про запобігання корупції".

2. Із зазначених у частині першій цієї статті підстав відвід може бути заявлено особами, які беруть участь у справі.

3. Відвід має бути мотивованим та заявляється у письмовій формі.

4. Заява про відвід розглядається у десятиденний строк з дня її надходження.

Відводи, заявлені під час засідання органу Антимонопольного комітету України, на якому присутня особа, уповноважена на вирішення питання щодо відводу, можуть розглядатися негайно.

5. Заява про відвід державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України, який проводить або організовує розслідування у справі, члена органу Антимонопольного комітету України, працівника відповідного структурного підрозділу Антимонопольного комітету України, який проводить або організовує розслідування у справі, розглядається Головою Антимонопольного комітету України.

Заява про відвід Голови Антимонопольного комітету України розглядається Антимонопольним комітетом України.

Заява про відвід працівників територіального відділення Антимонопольного комітету України, зазначених у частині першій цієї статті, розглядається головою відповідного територіального відділення.

Заява про відвід експерта та/або перекладача розглядається Головою Антимонопольного комітету України або головою відповідного територіального відділення.

6. У разі задоволення заяви про відвід справа підлягає розгляду іншим державним уповноваженим Антимонопольного комітету України, територіальним відділенням Антимонопольного комітету України, органом Антимонопольного комітету України, уповноваженим на прийняття рішення у справі, крім членів, яким заявлено відвід, іншим працівником відповідного структурного підрозділу Антимонопольного комітету України, його

територіального відділення, який проводить або організовує розслідування у справі.

У разі задоволення заяви про відвід експерта та/або перекладача до справи залучається інший експерт та/або перекладач.

7. Задоволення заяви про відвід не є підставою для зупинення або продовження строків розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених законом.

б) доповнити статтею 46¹ такого змісту:

"Стаття 46¹. Процедура врегулювання у справах про антиконкурентні узгоджені дії

1. З метою підвищення ефективності захисту економічної конкуренції, зокрема шляхом скорочення строку розгляду справ та припинення порушень, оптимізації використання органами Антимонопольного комітету України своїх ресурсів, у справах про антиконкурентні узгоджені дії може застосовуватися процедура врегулювання.

2. Процедура врегулювання у справі розпочинається за заявою відповідача, поданою до складення органом Антимонопольного комітету України подання з попередніми висновками у справі.

3. Заява відповідача про застосування процедури врегулювання має містити згоду відповідача розпочати переговори щодо укладення угоди про врегулювання, у тому числі згоду сплатити штраф відповідно до частини одинадцятої цієї статті.

Орган Антимонопольного комітету України зобов'язаний розглянути заяву відповідача про застосування процедури врегулювання та повідомити про результати її розгляду протягом десяти робочих днів з дня її надходження.

Цей строк може бути продовжений до отримання висновку експерта або завершення проведення інших дій, необхідних для збирання та фіксації доказів, які можуть бути втрачені зі спливом часу або які неможливо буде провести пізніше без істотної шкоди для їх результату та які мають значення для оцінки органом Антимонопольного комітету України доцільності укладення угоди про врегулювання.

Доцільність застосування процедури врегулювання для досягнення цілей, зазначених у частині першій цієї статті, визначається органом Антимонопольного комітету України, виходячи з обставин конкретної справи.

Письмову пропозицію розпочати процедуру врегулювання орган Антимонопольного комітету України надсилає всім відповідачам у справі.

4. Процедура врегулювання з відповідачем вважається розпочатою, якщо орган Антимонопольного комітету України письмово повідомив відповідача про згоду на застосування процедури врегулювання.

5. Орган Антимонопольного комітету України протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня початку процедури врегулювання з відповідачем письмово повідомляє відповідача про порушення, яке є предметом врегулювання, зокрема про діяння, які можуть бути кваліфіковані як порушення, товари (товарні ринки) та географічні межі товарних ринків, що охоплені порушенням, тривалість (період) порушення, попередньо розрахований розмір штрафу, який може бути накладений на відповідача без застосування процедури врегулювання, та обґрунтування його розрахунку.

6. У разі подання заяви про застосування процедури врегулювання кількома відповідачами у справі переговори можуть проводитися окремо з кожним відповідачем або разом із декількома або всіма відповідачами, які подали такі заяви, за їхньою згодою. Переговори з відповідачами фіксуються технічними засобами аудіозапису, а їх результати відображаються у

протоколі, який не пізніше п'яти робочих днів з дня проведення переговорів має бути доступний відповідачам для ознайомлення. Відповідачі мають право надати зауваження до протоколу протягом п'яти робочих днів з дня ознайомлення з протоколом.

7. Під час переговорів з відповідачем орган Антимонопольного комітету України має право ознайомити відповідача з певними доказами у справі.

8. Інформація, одержана Антимонопольним комітетом України під час переговорів у процедурі врегулювання, є службовою інформацією.

Орган Антимонопольного комітету України може розкрити інформацію про хід та зміст переговорів про врегулювання з відповідачем за згодою цього відповідача.

9. У разі досягнення в ході переговорів між відповідачами та органом Антимонопольного комітету України згоди щодо визначення всіх істотних умов врегулювання, зокрема передбачених частиною одинадцятою цієї статті, орган Антимонопольного комітету України протягом п'ятнадцяти робочих днів надсилає відповідачу проект угоди про врегулювання із зазначенням умов, щодо яких досягнуто згоди.

10. Відповідач протягом тридцяти днів з дня надіслання проекту угоди про врегулювання підписує його та надсилає до органу Антимонопольного комітету України. За потреби відповідач та орган Антимонопольного комітету України у зазначений строк можуть проводити додаткове узгодження змісту положень угоди.

11. Угода про врегулювання має містити такі відомості:

описання фактичних обставин порушення, щодо якого здійснюється врегулювання;

правова кваліфікація порушення із зазначенням відповідного положення закону;

суб'єкт порушення та суб'єкт юридичної відповідальності;

беззастережне визнання відповідачем факту вчинення порушення;

обставини порушення, визнані відповідачем;

зобов'язання відповідача сприяти розслідуванню порушення до прийняття рішення у справі;

зобов'язання відповідача припинити порушення та усунути причини, що йому сприяють;

розмір штрафу, зменшений на 20 відсотків порівняно з розрахованим розміром штрафу, який мав бути накладений у разі незастосування процедури врегулювання відповідно до оприлюднених Антимонопольним комітетом України підходів до визначення розмірів штрафів, який відповідач зобов'язується сплатити в добровільному порядку після прийняття органом Антимонопольного комітету України рішення у справі;

підтвердження відповідача про його обізнаність з правовими наслідками укладення ним угоди про врегулювання, передбаченими частиною п'ятнадцятою цієї статті;

дата підписання та підписи сторін.

Угода про врегулювання може містити й інші обставини та зобов'язання, щодо яких відповідач та орган Антимонопольного комітету України досягли згоди з метою врегулювання у справі.

12. Після отримання підписаної відповідачем (відповідачами) угоди про врегулювання орган Антимонопольного комітету України протягом трьох

робочих днів направляє її для затвердження до господарського суду, до юрисдикції якого належить розгляд справ, пов'язаних з оскарженням рішень відповідного органу Антимонопольного комітету України.

13. Господарський суд затверджує угоду про врегулювання між відповідачем та органом Антимонопольного комітету України, якщо вона містить обов'язкові відомості, передбачені частиною одинадцятою цієї статті, про що виносить ухвалу.

Господарський суд відмовляє в затвердженні угоди про врегулювання, якщо:

умови угоди суперечать вимогам цього Закону;

умови угоди не відповідають інтересам суспільства або держави;

умови угоди порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб;

є очевидною неможливістю виконання відповідачем взятих на себе за угодою зобов'язань.

Порядок затвердження судом угоди про врегулювання між відповідачем та органом Антимонопольного комітету України визначається Господарським процесуальним кодексом України.

14. Затвердження ухвалою господарського суду угоди про врегулювання є підставою для прийняття органом Антимонопольного комітету України рішення у справі щодо цього відповідача відповідно до умов угоди про врегулювання.

При цьому подання з попередніми висновками у справі не складається, відповідач не має права вимагати проведення слухання у справі та ознайомлення з матеріалами справи.

Якщо угоду про врегулювання укладено не з усіма відповідачами, провадження у справі щодо відповідача (відповідачів), з яким (якими) врегульовано спір, може бути виділено в окреме провадження. Прийняте у такій справі рішення вважається таким, що встановлює обставини порушення лише щодо тих відповідачів, стосовно яких воно прийнято.

15. Відповідач, який уклав угоду про врегулювання з органом Антимонопольного комітету України, затверджену господарським судом, не має права оскаржувати рішення органу Антимонопольного комітету України про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за процедурою врегулювання з підстав, які були визнані цим відповідачем під час процедури врегулювання.

16. Інформація про прийняття рішення у справі на підставі угоди про врегулювання, обставини та умови врегулювання не підлягає обмеженню в доступі до неї і відображається у рішенні органу Антимонопольного комітету України.

17. Органи Антимонопольного комітету України припиняють процедуру врегулювання у разі, якщо:

з відповідачем не досягнуто згоди щодо питань, викладених у частині одинадцятій цієї статті;

відповідач не надіслав підписану ним угоду про врегулювання до органу Антимонопольного комітету України;

господарський суд відмовив у затвердженні угоди про врегулювання.

Орган Антимонопольного комітету України письмово повідомляє відповідача про припинення процедури врегулювання та розміщує інформацію про таке припинення на офіційній веб-сторінці Антимонопольного комітету України.

Після припинення процедури врегулювання орган Антимонопольного комітету України продовжує розслідування у справі.

18. У разі недосягнення згоди щодо умов угоди про врегулювання згода відповідача на участь у процедурі врегулювання, зроблені відповідачем твердження під час переговорів щодо процедури врегулювання не можуть розглядатися як визнання відповідачем вчинення порушення та використовуватися як докази його вчинення.

19. У разі невиконання відповідачем умов затвердженої угоди про врегулювання орган Антимонопольного комітету України має право звернутися до суду, який затвердив таку угоду, з клопотанням про скасування ухвали про її затвердження.

Клопотання про скасування ухвали про затвердження угоди про врегулювання може бути подано протягом строків давності притягнення до відповідальності за вчинення відповідного порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених у цьому Законі.

Скасування ухвали про затвердження угоди про врегулювання через невиконання відповідачем умов такої угоди є підставою для перегляду рішення, прийнятого органом Антимонопольного комітету України.

20. Укладення відповідачем угоди про врегулювання з органом Антимонопольного комітету України не звільняє такого відповідача від відповідальності за шкоду, завдану таким порушенням третім особам.

7) доповнити статтею 52¹ такого змісту:

"Стаття 52¹ . Підстави та порядок звільнення від відповідальності та зменшення розміру штрафів за вчинення антиконкурентних узгоджених дій

1. Особа, яка вчинила антиконкурентні узгоджені дії, передбачені

статтею 6 цього Закону, звільняється від відповідальності, передбаченої статтею 52 цього Закону, якщо вона раніше за інших учасників цих дій добровільно повідомила Антимонопольний комітет України про такі антиконкурентні узгоджені дії, звернувшись із заявою про звільнення від відповідальності.

Особа, зазначена в абзаці першому частини першої цієї статті, не може бути звільнена від відповідальності, якщо:

1) на момент подання такою особою заяви про звільнення від відповідальності Антимонопольний комітет України вже прийняв розпорядження про початок розгляду справи за ознаками того самого порушення або якщо інша особа вже подала заяву про звільнення від відповідальності щодо того самого порушення;

2) особа була ініціатором антиконкурентних узгоджених дій або примушувала інших учасників до їх вчинення;

3) особа не припинила антиконкурентні узгоджені дії, про які повідомила (крім випадку, передбаченого пунктом 3 частини п'ятої цієї статті);

4) особа не дотримувалася вимог, встановлених частиною п'ятою цієї статті.

2. Для осіб, які вчинили антиконкурентні узгоджені дії, передбачені статтею 6 цього Закону, які не можуть бути звільнені від відповідальності у зв'язку з тим, що інший учасник відповідних антиконкурентних узгоджених дій раніше подав заяву про звільнення від відповідальності, але які добровільно звернулися до Антимонопольного комітету України із заявою про зменшення розміру штрафу та надали докази антиконкурентних узгоджених дій, що мають суттєве значення для прийняття рішення у справі, розмір штрафу зменшується залежно від черговості надання ними таких

доказів:

першій особі – на 50 відсотків;

другій особі – на 30 відсотків;

іншим особам – на 20 відсотків розрахованого розміру штрафу, який мав бути накладений відповідно до оприлюднених Антимонопольним комітетом України підходів до визначення розмірів штрафів.

3. Антимонопольний комітет України не розглядає заяви про зменшення розміру штрафу, отримані після надіслання особам, які беруть участь у справі, подання з попередніми висновками.

4. Заява про звільнення від відповідальності або про зменшення розміру штрафу подається у письмовій формі та повинна містити інформацію, яка має суттєве значення для прийняття рішення у справі.

5. Особа, яка подала заяву про звільнення від відповідальності або про зменшення розміру штрафу, зобов'язана:

1) співпрацювати з органами Антимонопольного комітету України з моменту подання заяви до моменту прийняття рішення у справі, зокрема:

надавати у строки, встановлені органом Антимонопольного комітету України, всю необхідну інформацію та інші докази вчинення заявлених антиконкурентних узгоджених дій, які перебувають у її розпорядженні;

надавати на вимогу органів Антимонопольного комітету України наявну в неї інформацію, що може сприяти з'ясуванню обставин, які мають значення для розгляду справи;

2) забезпечити можливість отримання органами Антимонопольного комітету України пояснень службових та посадових осіб, які працюють у

заявника на день отримання пояснень, а також за можливості – службових та посадових осіб, які вже не працюють у заявника;

3) припинити участь в антиконкурентних узгоджених діях після подання заяви, крім випадку, якщо подальша участь заявника у таких діях погоджена з Антимонопольним комітетом України у письмовому вигляді та зумовлена необхідністю отримання інформації, яка має суттєве значення для прийняття рішення у справі;

4) не знищувати, не фальсифікувати та не приховувати інформацію або докази, що стосуються заявлених антиконкурентних узгоджених дій;

5) не розголошувати третім особам інформацію про підготовку та про подання заяви до Антимонопольного комітету України та її зміст.

6. Порядок подання заяв про звільнення від відповідальності, про зменшення розміру штрафів за надання доказів вчинення антиконкурентних узгоджених дій та надання такого зменшення встановлюється Антимонопольним комітетом України.

7. Особа, яку звільнено від відповідальності або якій зменшено розмір штрафу на підставах, встановлених цією статтею, не звільняється від відповідальності за шкоду, завдану таким порушенням іншим особам.

8. Інформація, одержана Антимонопольним комітетом України із заявою про звільнення від відповідальності, про зменшення розміру штрафу, а також додатково надана до такої заяви інформація може використовуватися виключно для прийняття Антимонопольним комітетом України рішення у справі, а також для вирішення судом спорів про відшкодування шкоди, завданої встановленим у справі порушенням";

8) доповнити статтю 55 новою частиною такого змісту:

«3. Шкода, завдана суб'єктом господарювання, який звільняється від відповідальності відповідно до частини третьої статті 52¹ цього Закону, відшкодовується виключно:

його прямим покупцям або постачальникам;

іншим особам, яким завдана шкода, лише якщо відшкодування шкоди не може бути отримане від інших суб'єктів господарювання, які були відповідачами в одній справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.»;

9) у частині п'ятій статті 56:

абзац третьої частини викласти у такій редакції:

"Нарахування пені зупиняється у разі оскарження рішення органу Антимонопольного комітету України, яким накладено штраф, до набрання рішенням господарського суду законної сили, а випадку оскарження такого рішення в касаційному порядку - до дня набрання чинності рішенням суду касаційної інстанції;"

абзаци четвертий та п'ятий вилучити;

у зв'язку з цим абзац сьомий вважати відповідно абзацом четвертим.

10) абзаци перший та п'ятий частини четвертої статті 60 викласти в такій редакції:

"4. Оскарження до господарського суду рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого";

"а також перегляд за заявою сторони відповідного рішення (постанови) господарського суду зупиняє виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України до набрання рішенням господарського

суду законної сили, якщо органом Антимонопольного комітету України відповідно до частини третьої статті 48 цього Закону чи господарським судом не визначено інше".

2. У Законі України «Про Антимонопольний комітет України» (Відомості Верховної Ради України, 1993, № 50, ст.472 із наступними змінами):

- 1) у частині першій статті 7:
 - а) пункти 4 та 7 викласти в такій редакції:

«4) перевіряти суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю у разі наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції з метою збирання доказів порушення;»;

«7) у випадках та порядку, передбачених законом мати безперешкодний доступ до приміщень (офісів, кабінетів, підсобних та складських приміщень тощо) підприємств, установ та організацій, транспортних засобів чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки, до місць зберігання інформації, що перебуває у володінні, та/або користуванні, та/або розпорядженні об'єкта перевірки, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (комп'ютерів, засобів електронної комунікації та зберігання інформації, серверів, сейфів, робочих місць працівників тощо), одержувати копії такої інформації, оригінали або засвідчені належним чином копії документів, опломбовувати (опечатувати) приміщення, системи комунікації чи місця зберігання інформації, проводити огляд приміщень та інших володінь суб'єктів господарювання, об'єднання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю»;

2) частину дев'яту статті 12¹ викласти в такій редакції:

«Засідання Антимонопольного комітету України є правоможним за умови присутності більшості від його встановленого складу. Засідання адміністративної колегії Антимонопольного комітету України, адміністративної колегії територіального відділення Антимонопольного комітету України є правоможним за умови присутності всіх її членів.»;

3) пункти 2 та 3 частини другої статті 15 викласти в такій редакції:

«2) перевіряти суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю у разі наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції з метою збирання доказів порушення»;

«3) у випадках та порядку, передбачених законом, мати безперешкодний доступ до приміщень підприємств, установ та організацій, транспортних засобів чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки до місць зберігання інформації, що перебуває у володінні, та/або користуванні, та/або розпорядженні суб'єкта господарювання, об'єднання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (комп'ютерів, засобів електронної комунікації та зберігання інформації, серверів, сейфів, робочих місць працівників тощо) незалежно від їх місцезнаходження, одержувати копії такої інформації, оригінали або засвідчені належним чином копії документів, опломбовувати (опечатувати) приміщення, системи комунікації чи місця зберігання інформації, проводити огляд приміщень та інших володінь суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю»;

4) пункти 4 та 5 частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

«4) перевіряти суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського

управління та контролю у разі наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції з метою збирання доказів порушення;»;

«5) у випадках та порядку, передбачених законом: мати безперешкодний доступ до приміщень (офісів, кабінетів, підсобних та складських приміщень тощо) підприємств, установ та організацій, транспортних засобів чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки, до місць зберігання інформації, що перебуває у володінні, та/або користуванні, та/або розпорядженні об'єкта перевірки, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (комп'ютерів, засобів електронної комунікації та зберігання інформації, серверів, сейфів, робочих місць працівників тощо) незалежно від їх місцезнаходження, одержувати копії такої інформації, оригінали або засвідчені належним чином копії документів, опломбовувати (опечатувати) приміщення, системи комунікації чи місця зберігання інформації, проводити огляд приміщень та інших володінь суб'єктів господарювання, об'єднання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю;»;

5) пункти 3 та 4 частини першої статті 17 викласти в такій редакції:

«3) перевіряти суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю у разі наявності ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції з метою збирання доказів порушення;»;

«4) у випадках та порядку, передбачених законом: мати безперешкодний доступ до приміщень (офісів, кабінетів, підсобних та складських приміщень тощо) підприємств, установ та організацій, транспортних засобів чи інших володінь, які перебувають у власності або користуванні об'єкта перевірки, до місць зберігання інформації, що перебуває у володінні, та/або користуванні, та/або розпорядженні об'єкта перевірки, об'єднань, органів влади, органів

місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (комп'ютерів, засобів електронної комунікації та зберігання інформації, серверів, сейфів, робочих місць працівників тощо) незалежно від їх місцезнаходження, одержувати копії такої інформації, оригінали або засвідчені належним чином копії документів, опломбовувати (опечатувати) приміщення, системи комунікації чи місця зберігання інформації, проводити огляд приміщень та інших володінь суб'єктів господарювання, об'єднання, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю;»;

«б) викликати для надання пояснень, які стосуються розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, посадових осіб, працівників та представників суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, інших юридичних осіб, їх структурних підрозділів, філій, представництв, інших фізичних осіб;»;

б) статтю 22-1 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"Якщо інформація, яку вимагає надати орган Антимонопольного комітету України у зв'язку із дослідженням товарного ринку, що проводиться поза межами розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вже надавалася протягом дванадцяти місяців, що передують дню отримання такої вимоги, будь-якому органу Антимонопольного комітету України і не зазнала змін, особа, від якої вимагається така інформація, має право не надавати її повторно, повідомивши про це орган Антимонопольного комітету України, який вимагає надати інформацію, у письмовому вигляді із зазначенням реквізитів листа, яким було надіслано запитувану інформацію".

У зв'язку з цим частини третю — восьму вважати відповідно частинами четвертою — дев'ятою;

7) статтю 27 викласти в новій редакції:

«Стаття 27. Структура, гранична чисельність, штатний розпис, умови оплати праці, матеріально-побутового та іншого забезпечення

Структура, штатний розпис Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень затверджується Головою Антимонопольного комітету України в межах видатків згідно з кошторисом доходів і видатків. Гранична чисельність працівників Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень затверджується Кабінетом Міністрів України.

Оплата праці Голови Антимонопольного комітету України, державних уповноважених Антимонопольного комітету України, працівників його апарату і територіальних відділень Антимонопольного комітету України, а також працівників Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, що здійснюють функції з обслуговування, повинна забезпечувати достатні матеріальні умови для належного виконання ними службових обов'язків з урахуванням характеру та інтенсивності роботи, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності та сумлінну працю, компенсувати фізичні та інтелектуальні затрати працівників.

Умови оплати праці Голови Антимонопольного комітету України і державних уповноважених Антимонопольного комітету України є складовою забезпечення незалежності їх діяльності при виконанні службових обов'язків та визначаються з урахуванням особливостей цього Закону.

Умови оплати праці державних службовців Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень встановлюються відповідно до Закону України «Про державну службу».

Умови оплати праці працівників, що виконують функції з обслуговування апарату і територіальних відділень Антимонопольного

комітету України визначаються Кабінетом Міністрів України.

Порядок встановлення надбавок, премій, інших виплат державним уповноваженим Антимонопольного комітету, державним службовцям апарату і територіальних відділень Антимонопольного комітету України, повинен передбачати врахування показників інтенсивності праці та ефективності, які використовуються при визначенні обсягів асигнувань з державного бюджету для видатків на оплату праці працівників Антимонопольного комітету України в частині надбавки за інтенсивність праці та премії в відповідному бюджетному періоді, включаючи показник кількості прийнятих в попередньому бюджетному періоді рішень за заявами про дозволи на узгоджені дії та концентрації, за скаргами про порушення законодавства у сфері публічних закупівель, показник кількості наданих висновків відповідно до статей 14 та 29 Закону України «Про захист економічної конкуренції», а також показник ефективності діяльності Антимонопольного комітету України при прийнятті рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який визначається як відношення кількості рішень, які не були оскаржені до суду та рішень, які були оскаржені до суду але не були визнані судом недійсними повністю чи частково, до загальної кількості прийнятих Антимонопольним комітетом України рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за відповідні періоди.

8) Доповнити Статтю 28 абзацами третім – восьмим такого змісту:

«Для планування асигнувань згідно з ключовими показниками інтенсивності праці та ефективності, які використовуються для видатків на оплату праці працівників Антимонопольного комітету України в частині надбавки за інтенсивність праці та премії, Антимонопольний комітет України надає до Міністерства фінансів України дані про кількість прийнятих рішень за заявами про дозволи на узгоджені дії та концентрацію, кількість наданих

висновків відповідно до статей 14 та 29 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за останні 12 місяців та розмір плати щодо відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом відповідних заяв, дані про кількість прийнятих за останні 12 місяців рішень за скаргами про порушення законодавства у сфері публічних закупівель та у сфері здійснення контролю за допустимістю державної допомоги для конкуренції, а також показник ефективності діяльності Антимонопольного комітету України при прийнятті рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, який визначається як відношення кількості рішень, які не були оскаржені до суду та рішень, які були оскаржені до суду, але не були визнані судом недійсними повністю чи частково, до загальної кількості прийнятих Антимонопольним комітетом України рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за відповідні періоди.

Загальний обсяг асигнувань згідно з ключовими показниками інтенсивності праці та ефективності обчислюється як сума таких значень:

75 відсотків від обсягів асигнувань з державного бюджету для видатків на оплату праці працівників Антимонопольного комітету України в частині посадових окладів у відповідному бюджетному періоді у разі якщо показник ефективності діяльності Антимонопольного комітету при прийнятті рішень у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції досягає або перевищує 95 відсотків; або 50 відсотків від зазначених обсягів асигнувань, якщо показник законності рішень становить менше вказаного рівня але перевищує 90 відсотків;

100 відсотків розміру плати, що отримана як відшкодування витрат, пов'язаних із розглядом відповідних заяв відповідно до статті 34 Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

добуток кількості прийнятих рішень у сфері здійснення контролю за допустимістю державної допомоги для конкуренції та 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

II. Прикінцеві положення.

1. Цей закон набирає чинності через 3 місяці з дня, наступного за днем його опублікування.

**Голова Верховної Ради
України**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ЖЕЛЕЗНЯК ЯРОСЛАВ ІВАНОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000646E83006BD27702
Дійсний до: 03.09.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 212д9/1-2022/21352 від 25.01.2022

814050